

Topstier Danillo nog altijd in eigendom van melkveehouder Rein Couperus

'Ik was naïef, had geen idee waar ik aan begon'

Je kunt het overmoedig of eigenzinnig noemen, feit is dat een Friese veehouder dankzij doorzettingsvermogen nog steeds de eigenaar is van de hoogste vrij beschikbare stier van Nederland: Danillo. Rein Couperus zag kansen en wilde ze zelf verzilveren. 'Het is zeker lucratief, maar het was vooral één groot avontuur.'

tekst Alice Booij

Fokker? Nee, zo zou Rein Couperus uit Molkwerum zich niet willen noemen. Toch is een van de hoogste stieren van de Nederlandse stierenlijst, Danillo, in zijn stal geboren. 'Als ik de fokker van de koefamilie van Danillo zou zijn, ja dan had ik echt het trotse fokkersgevoel. Danillo is in mijn stal geboren, maar dat was toch een soort van toeval.' Bescheidenheid siert Couperus, al blijft het wel zijn eigen persoonlijke verdienste dat Danillo een prachtige carrière kreeg als Nederlandse ki-stier met een internationaal aansprekende fokwaarde. 'Het testen van Danillo en het vervolg was één groot avontuur. Ik heb de ki-wereld er goed door leren kennen.' Couperus was geen fokkerijliefhebber

melkkoeien zich nog te herinneren. Uiteindelijk maakte juist Danillo alles goed. Couperus had de opvallend vitale stier gemakkelijk voor zo'n 4000 euro kunnen verkopen. 'Maar dan zou hij in een of andere Spaanse stal terecht komen en zou ik nooit meer wat van hem zien, bij deze wilde ik betrokken blijven.' Zijn afstamming van Goldwyn x OMan x Durham verdiende kansen in Nederland. 'Zo'n bloedvoering was er niet en daarbij zat het met het eiwit wel goed. Ik had met de embryoaankopen ook wel andere ervaringen.' Bovendien had Danillo's moeder ALH Destiny afgekalfd en stond ze pronkend op de cover van Holstein International. 'Iedereen had interesse in de koe, terwijl ik al een stier in het hok

'In het genootijdperk had Danillo geen kansen gekregen'

van huis uit. 'Tijdens mijn studietijd was ik in Canada en Amerika. Daar waren heel andere typen koeien en bij de ki-stations kon je zo naar binnen lopen. Een hele belevenis en daar is ook mijn liefhebberij voor de fokkerij ontstaan. De fokkerij gaf voor mij ook de doorslag om melkveehouder te worden. Eigenlijk vind ik de jongveeopfok het mooist.' Nadat hij het bedrijf had overgenomen, wilde Couperus wat apart doen en hij investeerde in embryo's. 'Achteraf was dat geen succes, het kostte meer geld dan het opleverde.'

Goedmaker Danillo

Het verhaal achter Danillo begon in 2005. Couperus ging met een ALH-reis naar Amerika, waar hij de OManmoeder van Danillo zag, toen nog een pink. Een paar maanden later kon hij één embryo uit haar kopen. 'Eéntje, de andere embryo's waren al verkocht. Het was een van de allerlaatste embryoaankopen die ik deed', weet de veehouder met zestig

had liggen', vertelt Couperus, die op zijn praatstoel zit als hij het verhaal achter Danillo weer terughaalt. Het idee kwam op om Danillo zelf te gaan testen. Een eigenzinnige actie? 'Ik was vooral naïef, wist niet waar ik aan begon', zo blikt hij terug. 'Ik berekende dat het me in het slechtste geval 10.000 of 15.000 euro zou kosten. Dat kon er nog wel bij na al die embryo-investeringen.' En ook het vermarkten zal toch niet ingewikkeld zijn, dacht Couperus. 'Ik zet een advertentie en dan verkoop ik het sperma. Maar zo eenvoudig is het natuurlijk niet.' Een paar jaar en heel veel ervaring later weet Couperus wel beter. 'Je moet een netwerk hebben.' En zo betrok hij zijn toenmalige embryooverkoper Juke Kloosterman – intussen voor zichzelf begonnen – en later Ben Meijerink van KI De Toekomst bij zijn plannen. 'Je hebt in zo'n traject goede partners nodig die hetzelfde denken en die je kunt vertrouwen. Het is hard onderhandelen, want het gaat wel over geld.'

P O R T R E T	
Naam	Rein Couperus
Leeftijd:	50
Opleiding:	has
Carrière:	docent aan de Praktijkschool Oenkerk en vanaf 1994 melkveehouder
Woonplaats:	Molkwerum (Fr.)
Burgerlijke stand:	getrouwd met Karin (43) en vader van Sem (2,5 jaar) en Jesper (10 maanden)
Aantal koeien:	60
Quotum:	520.000 kg melk
Aantal hectares:	30

Alles viel op zijn plek. Via KI De Toekomst gingen de spermarietjes naar de 'hongerige' kleine ki-clubs, waarna Genes Diffusion nog voor de eerste fokwaardepublicatie de verkooprechten overnam en inmiddels ook CRV bedient. Couperus is opgetogen dat de stier nu nog breder ingezet wordt via de verkoopkanalen van CRV. 'Maar ik vind het ook jammer voor de kleine clubs. Zij hebben Danillo getest, maar kunnen er nu geen concurrentievoordeel meer uithalen.'

Iedereen marge gunnen

Over de afspraken met Genes Diffusion wil hij niets kwijt, ook niet over de verdiensten die hij heeft met Danillo. 'Het is zeker lucratief. Maar je moet ook de andere partijen hun marge gunnen. Ik ben alleen de eigenaar van Danillo, er komt nog veel meer achteraan.' Maar het is ook een kwestie van geluk. 'In het genootijdperk is de economische levensduur van een stier heel kort. Danillo had met 2056 TPI geen kansen gekregen, we zijn nog precies op tijd geweest.' Dan wordt hij kritisch. 'Ik moet het nog zien met die genomics. Er zijn stieren met hogere genomics waarvan de dochterprestaties lager zijn dan van de Danillo's.' Eigenlijk hoopt hij dat het met de genomics niet zo'n vaart loopt. 'Het kan toch geen simpele optelsom zijn? De fokkerij zou toch wel veel van haar romantiek verliezen.' Het leven in de sobere, maar heel keurige stal van Couperus is met het succes van Danillo niet veranderd. 'Ik heb geen uitbreidingsplannen, is twee keer zoveel koeien melken beter?' Wel lost hij bij de bank sneller af. 'En ik wacht rustig af wat er na 2015 in het quotumloze tijdperk gaat gebeuren.' De aandacht van de melkveehouder gaat vooral uit naar zijn gezin. 'Ik heb twee jonge kinderen en ben met een melkrobot eigenlijk parttime veehouder. Op de dagen dat mijn vrouw werkt, breng ik de kinderen 's ochtends naar de opvang. We genieten van ze.' |